

ber derfor, som udtalt fra flere Sider, at den højtærede Indenrigsminister allerede til Efteraaret vil forelægge et Lovforslag, som gaar ud paa at hjælpe disse Mennesker.

Det andet Spørgsmaal, som er omtalt i § 34, Spørgsmaalet om Kontrollen med de ikke statsanerkendte Sygekasser, vil jeg ogsaa henstille til Ministeren at tage op til Løsning. Det er ikke saaledes, som der staar i Betænkningen, og som ærede Medlemmer maaske kunde faa Indtrykket af, at det kun er to Medlemmer, det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), som mener, at der bør tages stærkere fat paa denne Sag. Jeg tror, jeg tør sige, at hele Udvalget er enigt om, at det, der indføres i § 34, langt fra vil være betryggende, men naar det store Flertal i Udvalget er gaaet med til dette Forslag, er det, fordi vi tror, at det er et Skridt i den rigtige Retning. Vi tror, at det vil være i Stand til at hemme noget af den Svindel, som uden Tvivl finder Sted. Det er muligt, at § 34 ikke i nævneværdig Grad vil være i Stand til at hemme den Trafik, der drives, men derfor er Udvalget ogsaa enigt om, at Spørgsmaalet bør tages op til nærmere Behandling i en selvstændig Lov. Det er jo saaledes nu, at nogle smarte Mænd meget let kan starte et Sygeforsikringselskab, uden at der er den ringeste Garanti for Medlemmerne, saa at de altsaa, naar de bliver syge, risikerer ikke at faa den Hjælp, de havde ventet at faa. Der kunde fremdrages overordentlig mange Eksempler herpaa, jeg skal nævne et Par.

Der er en Sygekasse, som i sine Vedtægter har indført den Bestemmelse, at Ledelsen bestaar af 3 Medlemmer, som kun kan afsættes af en Generalforsamling, hvor mindst 50 pCt. af samtlige Medlemmer møder og stemmer, og da denne Sygekasse optager Medlemmer fra hele Landet og kun averterer sine Generalforsamlinger i „Berlingske Tidende“, er det givet, at der aldrig vil møde 50 pCt. af Medlemmerne og afgive deres Stemme. Med andre Ord, den Ledelse, der een Gang er kommet ind i Bestyrelsen af et saadant Selskab — det er i Regelen de samme Folk, som har startet det —, vil blive ved at sidde, saa længe som Selskabet overhovedet eksisterer. Der staar endvidere i Lovene, at disse selvvalgte og for Livstid fungerende 3 Medlemmer selv bestemmer Bestyrelsens Løn. Det vil med andre Ord sige, at disse

3 Medlemmer derved kan skabe sig en god Levevej. Men det er givet, at det ikke er til Betryggelse for Medlemmerne. Derfor kan man ogsaa paavise mange Tilfælde, hvor Medlemmer af et saadant Selskab har maattet gaa Rettens Vej for at faa Erstatning, og hvor der intet er, er der intet at faa, og Følgen bliver, at disse Medlemmer mister den Understøttelse, de havde tænkt at skulle have. Et andet Selskab har indført i sine Love, at Stifterne i de første 5 Aar skal være Ledere af Selskabet. I 5 Aar kan de ikke afsættes. Ogsaa denne Ledelse fastsætter selv sin Løn, og hvis der bliver Overskud, kan Ledelsen kræve de 50 pCt. af Overskuddet som Bonus. Der er ingen Tvivl om, at denne Slags Selskaber er rene Geschäftsselskaber, som kun er beregnede paa at skabe en Eksistens for de enkelte Ledere. Maa jeg saa endelig nævne et Selskab, der i den senere Tid har været ret stærkt omtalt i Pressen, og som uimodsagt er stemplet som et rent Svindelselskab. Det er Aktieselskabet Skandinavisk Sygeforsikring „Nutiden“. Det blev stiftet den 1. Juli 1911, men allerede i de første 7 Maaneder havde det en Præmieindtægt af 9,543 Kr. og en Udgift til Agentprovision paa 8,427 Kr. Aktiekapitalen, der var paa 10,375 Kr., var fuldstændig opbrugt, og desuden havde det maattet stifte Laan for nogenlunde at kunne klare Forpligtelserne til Trods for, at hele den Understøttelse, der var udbetalt i disse 7 Maaneder, kun androg 1,194 Kr. Det er givet, at et saadant Selskab umuligt kan opfylde sine Forpligtelser overfor Medlemmerne. Siden den Tid er der ikke aflagt noget Regnskab offentligt. Det har været umuligt at faa Regnskabet at se. En Mand, der var ansat som Bogholder og havde maattet stille 2,000 Kr. kontant i Kaution, fik disse Penge udbetalt paa Betingelse af, at han skriftlig forpligtede sig til ikke at omtale Selskabets Virksomhed. Det er ikke underligt, at et saadant Selskab slaar ind paa den Trafik at søge at hverve Agenter ved at love dem en Løn paa 2,000—3,000 Kr. mod, at hver indskyder 200 Kr. Et Par Hundrede Agenter, der hver indskyder 200 Kr., giver 40,000 Kr., og paa den Maade kan et saadant Selskab trives i nogle Aar. Det er den Slags Selskaber, som er en Kræftskade paa hele Forsikringsvæsenet, og som absolut ikke rammes ved § 34. Der maa en særlig Lov til i Lighed med Livsforsikringsloven for at slaa den Slags Selskaber ned. Dette Selskab pynter sig med